

Sygn. akt. **II K 192/16**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Jerzy Augustyn

Sędziowie –

Ławnicy –

Protokolant: sekr. sąd. Robert Wałęga

w obecności Prokuratora Romualdy Szymczak

po rozpoznaniu dnia 30-06-2016 r., 14-07-2016 r.

sprawy karnej K. B. s. S. i K. zd. P., ur. (...) w G., PESEL (...), zam. (...)-(...) B. (...),

oskarżonego o to, że :

I. w dniu 23 stycznia 2016 roku w L., powiatu (...) kierując w ruchu lądowym rowerem nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu rejonowego w Gorlicach sygn. akt II K 129/11 zakazu prowadzenia pojazdów nie mechanicznych obowiązującego od 02-06-2011 roku do 02-06-2018 roku. Przy czym w chwili czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o przest. z art. 244 kk w zw. z art. 31§2 kk

II. w dniu 14 lutego 2016 roku w L., powiatu (...) kierując w ruchu lądowym rowerem nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorlicach sygn. akt II K 129/11 zakazu prowadzenia pojazdów nie mechanicznych obowiązującego od 02-06-2011 roku do 02-06-2018 roku. Przy czym w chwili czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o przest. z art. 244 kk w zw. z art. 31§2 kk

III. w dniu 16 lutego 2016 roku w W., powiatu (...) kierując w ruchu lądowym rowerem nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorlicach sygn. akt II K 129/11 zakazu prowadzenia pojazdów nie mechanicznych obowiązującego od 02-06-2011 roku do 02-06-2018 roku. Przy czym w chwili czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

tj. o przest. z art. 244 kk w zw. z art. 31§2 kk

IV. w dniu 16 lutego 2016 roku w B., powiatu (...) kierując w ruchu lądowym rowerem nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorlicach sygn. akt II K 129/11 zakazu prowadzenia pojazdów nie mechanicznych obowiązującego od 02-06-2011 roku do 02-06-2018 roku. Przy czym w chwili czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

tj. o przest. z art. 244 kk w zw. z art. 31§2 kk

uznaje osk. K. B. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów w pkt. I do IV aktu oskarżenia, z tym, że przyjmuje, że czyny te stanowiły ciąg przestępstw z art. 244 kk w zw. z art. 91§1 kk w zw. z art. 31§2 kk i za to na mocy powołanych przepisów ustawy i przy zastosowaniu art. 37a kk

skazuje

I. osk. K. B. na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,-

II. na zasadzie art. 624 §1 kpk zwalnia osk. K. B. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych,-

III. zasądza od Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Gorlicach) na rzecz adw. A. T. kwotę 804 zł plus 23% VAT w kwocie 184,92 zł, to jest łącznie kwotę 988,92 (dziewięćset osiemdziesiąt osiem 92/100) złotych tytułem udziału w sprawie obrońcy z urzędu

Sygn. II K 192/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 lipca 2016 r.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego sąd ustalił i uznał za udowodniony następujący stan faktyczny.

Oskarżony K. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorlicach z dnia 25 maja 2011 r. sygn. II K 129/11 został skazany za przestępstwa z art. 178a § 2 kk i art. 244 kk. Wyrokiem tym orzeczono wobec oskarżonego na podstawie art. 42 § 2 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i niemechanicznych na okres 7 lat.

(dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Gorlicach II K 129/11 k.64 , dane o karalności k.8-10)

Oskarżony K. B. mimo orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów niemechanicznych w dniu 23 stycznia 2016 r. około godz. 12:15 oraz w dniu 14 lutego 2016 r. około godz. 19:15 w miejscowości L. kierował rowerem po drodze publicznej. W trakcie jazdy został zatrzymany przez funkcjonariuszy Komisariatu Policji w B. do rutynowej kontroli drogowej. Kierujący rowerem był trzeźwy.

W dniu 16 lutego 2016 r. oskarżony został zatrzymany dwukrotnie przez funkcjonariuszy Komisariatu Policji w B., około godz. 15:30 w miejscowości B. oraz około godz. 17:15 w miejscowości W., gdy kierował rowerem po drodze publicznej nie stosując się do orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów niemechanicznych. K. B. był trzeźwy.

(dowód: zeznania świadków: P. K. k.104/2, k.1/2, k.16/2, T. M. k.101, k.31, K. G. k.101, k.39/2, wyjaśnienia oskarżonego K. B. k.100/2, k.22-23, k.47-48, protokół badania trzeźwości k.34)

Oskarżony jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, ma podstawowe wykształcenie i utrzymuje się z renty w wysokości 400 zł miesięcznie, nie posiada majątku. Był wcześniej karany, w tym za czyny z art. 244 kk.

(dowód: dane o karalności k.8-10, zaświadczenie o stanie majątkowym k.14, dane o oskarżonym k.22, k.47, k.58, odpisy wyroków k.24-28, 64-70).

Oskarżony leczy się na padaczkę alkoholową. W postępowaniu przygotowawczym dopuszczono dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów w celu stwierdzenia, czy w chwili popełnienia zarzucanych mu czynów miał zdolność rozpoznania znaczenia lub pokierowania swoim postępowaniem. W wydanej opinii sądowo-psychiatrycznej biegli psychiatrzy stwierdzili, że ze względu na upośledzenie umysłowe w stopniu umiarkowanym, zdolność rozpoznania i pokierowania swoim postępowaniem była u oskarżonego w znacznym stopniu ograniczona w rozumieniu art. 31 § 2 kk.

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k.59-60)

Oskarżony w zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że jeździ na rowerze, ponieważ wszędzie ma daleko oraz że lubi jeździć na rowerze i to go uspokaja. Oskarżony wiedział, że ma orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i nie mechanicznych, lecz mimo postanowił przejechać się na rowerze. Przed sądem oskarżony odmówił składania wyjaśnień, podtrzymując wyjaśnienia złożone w dochodzeniu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego jako zgodnym z ustalonym wyżej stanem faktycznym, szczerym, przekonującym.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków P. K., T. M. i K. G., funkcjonariuszy policji, którzy brali udział w kontroli drogowej i zatrzymaniu oskarżonego. Policjanci w sposób obiektywny zeznali na temat przebiegu zdarzenia oraz podjętych czynności a także na okoliczność kierowania przez oskarżonego rowerem mimo orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów.

Sprawstwo i wina oskarżonego K. B. odnośnie zarzucanych mu czynów nie budzi wątpliwości. Na powyższe wskazują wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadków oraz odpis wyroku Sądu Rejonowego w Gorlicach sygn. II K 129/11.

Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 244 kk, który stanowi, że odpowiedzialności karnej podlega ten, kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu m.in. prowadzenia pojazdów. Oskarżony w dniu 23 stycznia 2016 r., w dniu 14 lutego 2016 r. oraz dwukrotnie w dniu 16 lutego 2016 r. kierował rowerem po drodze publicznej nie stosując się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorlicach z dnia 25 maja 2011 r. sygn. II K 129/11 zakazu prowadzenia pojazdów niemechanicznych na okres 7 lat, a więc w okresie od 2 czerwca 2011 r. do 2 czerwca 2018 r.

Ponieważ oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd uznał je za popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk.

Ze względu na treść opinii sądowo-psychiatrycznej wskazującej, że z powodu upośledzenia umysłowe w stopniu umiarkowanym, oskarżony miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania i pokierowania swoim postępowaniem, sąd przyjął, że przypisany mu ciąg przestępstw oskarżony popełnił w warunkach art. 31 § 2 kk.

Zdaniem sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, że oskarżony K. B. dopuścił się ciągu przestępstw z art. 244 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk.

Uznając oskarżonego za winnego ciągu przestępstw z art. 244 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk, na podstawie powołanych przepisów i przy zastosowaniu art. 37a kk sąd skazał go na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł. Kara ta w ocenie sądu jest adekwatna do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynów i stanowić będzie dla oskarżonego stosowną dolegliwość i ostrzeżenie oraz sprawi, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego.

Wymierzając karę grzywny przy zastosowaniu art. 37a kk sąd miał na uwadze jako okoliczności łagodzące szczerą przyznanie się oskarżonego do winy oraz okoliczność, że czynu dopuścił się w warunkach art. 31 § 2 kk z uwagi na upośledzenie umysłowe w stopniu umiarkowanym. Sąd miał również na uwadze okoliczność, że czyn z art. 178a § 2 kk, za który orzeczono wobec oskarżonego K. B. zakaz prowadzenia pojazdów niemechanicznych na okres 7 lat, jest obecnie wykroczeniem z art. 87 § 1a kw, które nie jest zagrożone obligatoryjnym zakazem prowadzenia pojazdów niemechanicznych. Jako okoliczność obciążającą miał sąd na uwadze dotychczasową karalność oskarżonego.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł, a więc w najniższej wysokości, miał sąd na uwadze stosownie do treści art. 33 § 3 kk sytuację materialną oskarżonego, który nie pracuje i utrzymuje się z niewielkiej renty. Orzeczoną grzywnę oskarżony będzie w stanie uiścić w ratach.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisu powołanego w wyroku, zwalniając oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych z uwagi na jego sytuację materialną.